80
desembre 2004
5.000 exemplars
Mensual

la Burxa

Sants i barris veïns

Periòdic de comunicació popular

Distribució gratuïta

Xavier Casas pressiona en persona per tancar l'Espai Obert

El tinent d'alcalde va amenaçar els propietaris amb una expropiació si renovaven el lloguer al centre social del Poble Sec

El Districte actua per tancar l'Ateneu Mawla, local independentista del carrer Salou, amb l'excusa d'una suposada denúncia per soroll

Mentre l'Ajuntament de Barcelona anuncia pomposament un i altre cop que vol promoure l'associacionisme i la participació ciutadanes, la seva mà esquerra (en aquest cas personificada pel tinent d'alcalde i "número dos" de l'equip de Clos, Xavier Casas) es dedica a posar traves i intentar eliminar cert tipus de teixit associatiu.

Casas es va reunir amb els propietaris de l'immoble que acull l'Espai Obert i els va amenaçar amb una expropiació si renovaven el lloguer. Finalment l'aparició d'una immobiliària pertanyent a la Caixa de Terrassa que va adquirir l'edifici va fer que l'Ajuntament aturés l'expropiació.

L'Espai Obert és un centre social del Poble Sec que en vuit anys s'ha convertit en referent essencial dels moviments socials més combatius de Barcelona, així com en un espai utilitzat per un ampli ventall social, incloent-hi artistes, educadors i gent no organitzada enlloc. Ara tenen fins al gener per trobar un altre espai.

Més a prop, al carrer Salou, el projecte més modest de l'Ateneu Mawla ja ha hagut de tancar portes a causa de les amenaces municipals d'enfonsar-los a multes per unes suposades denúncies per sorolls.

>pàgina 3 i editorial

Entrada de l'Espai Obert IRINA

Solidaritat amb els dos joves de l'Hospitalet empresonats

Una cercavila va sortir de Sants fins a la manifestació de pl. Universitat TONI

Continuen empresonats dos joves veïns de Santa Eulàlia sota acusacions de danys i desordres per uns fets relacionats amb el llançament de còctels molotov a la comissaria del Districte a principis d'octubre.

L'esperpèntica situació jurídica, ja que les acusacions en cap moment poden justificar la presó preventiva, està fent créixer la indignació de molta gent, i els actes de solidaritat es multipliquen

>pàgina 5

Batasuna aposta per aconseguir la pau a Euskal Herria

Batasuna va presentar una nova proposta política per a la resolució del conflicte basc enmig d'una gran expectació. El Velòdrom d'Anoeta, a Sant Sebastià, es va quedar petit per assistir a l'acte en què més de 15.000 persones van donar suport a l'esquerra abertzale. Pancartes amb la inscripció de Batasuna recordaven que, tot i ser una partit il·legalitzat pel govern espanyol, és un partit plenament legítim per a la gent d'Euskal Herria.

L'acte va estar amenitzat per una sèrie d'actuacions culturals: cançons i danses basques, música, un concert de cors, contes, vídeos i fotografies històriques es van anar intercalant amb discursos.

Els dirigents històrics de l'antiga Herri Batasuna, Jon Idígoras i Itziar Aizpurua, van sortir a parlar enmig de grans aplaudiments. Aizpurua va fer un resum dels darrers 25 anys de lluita independentista en un emotiu discurs, iva remarcar els moment importants de l'esquerra abertzale dels darrers anys. Idígoras, per la seva part, va fer referència a les diferents propostes que ha anat fent l'esquerra independentista basca per a la resolució del conflicte i per la superació del marc constitucional actual, com l'alternativa KAS i l'Alternativa Democràtica.

>pàgina 10 i editorial

la Burxa
CSA Can Vies (carrer Jocs Florals 42, 08014 Sants, BCN)
Telèfon: 93 422 16 13
Correu electrònic: laburxa@laburxa.org
http://www.laburxa.org

Avís: la Burxa té nou correu: laburxa@laburxa.org

Editorial

Diàleg a Euskadi? Ni parlar-ne!

Batasuna va "moure fitxa política" el 14 de novembre a Anoeta en fer una proposta de negociació política i anunciar el seu compromís amb les vies pacífiques i democràtiques per iniciar el procés de pau a Euskadi. La reacció dels polítics i mitjans de comunicació espanyols hauria pogut ser diferent, però va ser la mateixa de sempre: el pas de Batasuna els va semblar insuficient i conseqüència directa de la feblesa d'ETA (com si això fos una raó per no iniciar un procés de pau). Per ells, la proposta de Batasuna no mereix cap resposta fins que aquest partit no faci una condemna formal del terrorisme. Després de 48 hores, van ser detinguts 17 membres d'ETA (sempre s'obliden el "pressumptes") que segons el ministre de l'Interior, José Antonio Alonso, eren "els ulls i les orelles" d'ETA (sense el "pressumptes" un altre cop). Al contrari que Rajoy, no pensem que aquestes detencions siguin la millor resposta a l'oferta de diàleg de Batasuna. El mateix dia d'aquestes detencions, els mitjans de comunicació es van fer ressò de "diversos documents" arribats a Radio Euskadi segons els quals ETA ignorava la proposta de Batasuna i insistia en la lluita armada. La informació era tèrbola, es parlava d'un text del 12 d'octubre, d'un comunicat de novembre, d'un butlletí intern d'ETA, etc. En qualsevol cas, no es corresponia amb les vies habituals d'ETA. Batasuna en va fer cas omís i finalment es va confirmar que no es tractava d'un nou comunicat, sinó d'extractes d'un de previ a la declaració d'Anoeta. Tot plegat semblava una estratègia orquestrada per recordar a l'opinió pública que ETA no és més que una banda d'assassins amb qui no s'ha de negociar mai, i per treure importància al pas donat per Batasuna. La clau és evitar reconèixer que el problema a Euskadi és un problema polític que necessita una solució política. Molts preferirien una solució policial que desmuntés el moviment de l'esquerra abertzale i el fes callar per sempre. A molts "demòcrates" els molesta que hi hagi gent que tingui un model polític diferent. ETA els dóna l'excusa perfecta per no haver de parlar de la llibertat del poble basc per escollir, i els permet justificar totes les seves accions contra els moviments socials i polítics d'Euskadi. Per això no volen sentir a parlar de diàleg.

L'Ajuntament tanca espais socials

L'Ajuntament de Barcelona torna a caure en les seves contradiccions. Per una banda, diu que vol afavorir la participació ciutadana, les associacions, la societat civil. Però, peruna altra, pressiona perquè no renovin el lloguer a l'Espai Obert, un dels locals neuràlgics dels moviments socials de la ciutat, situat al PobleSec. El lloguer s'acabava i el Sr. Cases (primer tinent d'alcalde), no va deixar alternativa als propietaris: o bé rescindien el contracte o bé tirava endavant el procés d'expropiació de l'edifici per fer-hi equipaments *escolars* o *culturals*. Està clar que la voluntat de fer equipaments és només una excusa. És que no es pot considerar un "equipament" per al barri un projecte com l'Espai Obert, des d'on es fan tot tipus d'activitats culturals, socials i polítiques? A més, al mateix Espai Obert es fan activitats *educatives* (La Canalla) i nombroses activitats *culturals* (presentacions de llibres, concerts, etc.) Així doncs, l'acció de l'Ajuntament beneficia només la Caixa de Terrassa, que ha comprat l'edifici per construir-hi, i perjudica el barri i el teixit social de la ciutat. No s'ha d'oblidar que des de l'Espai Obert s'han organitzat diverses campanyes de gran repercussió social, cosa que el converteix en un referent entre els moviments socials. A més a més, és un espai que ha acollit diversos col·lectius; alguns dels quals es reuneixen de forma quotidiana a l'Espai Obert. A partir d'ara hauran de buscar un altre local, ja que han estat expulsats per motius clarament polítics del Poble Sec.

També l'Ateneu Popular Mawla, a Sants, ha hagut d'abandonar el seu espai per la interferència d'un ajuntament amb una concepció molt restringida del que és un espai social per al barri. Potser caldria que l'Ajuntament es fes a la idea que no tot funciona al seu gust i que els espais socials no seran sempre fets a mida, sinó que projectes com l'Espai Obert o el Mawla seguiran endavant.

L'ampliació de l'estació de Renfe amenaça Sants

L'Ajuntament de Barcelona i la Generalitat han donat llum verda a l'ampliació de l''stació de Sants. L'engrandiment de l'estació respon, segons els seus promotors, a l'augment de trànsit ferroviari, i per tant d'usuaris, que suposarà l'arribada del tren de gran velocitat, l'AVE. Però la macroestació que es pretén construir (que, per descomptat, no respon a cap necessitat del veïnat) no es correspon a l'augment de trànsit que suposaria la nova línia ferroviària. El projecte de la nova estació suposaria doblar la superfície de l'estació actual i multiplicar per tres el volum edificat, mentre que l'arribada de l'AVE suposaria un increment d'usuaris de l'estació en aproximadament un 20%. El que es pretén fer no és una estació més gran, sinó un altre hotel, un gran centre comercial i d'oci, oficines per llogar,etc., és a dir, un altre *pilotasso* urbanístic a costa del veïnat. Al marge de les consideracions sobre la necessitat i la idoneïtat d'infraestructures com l'AVE, el nou tren de gran velocitat podria tenir la seva estació a Sants sense haver-la de fer tres vegades més gran ni endur-se per davant un tros de barri.

La nova estació ocuparia els espais on actualment hi ha aparcaments, al davant i al darrera de l'estació actual i, a més, part dels espais a banda i banda on ara hi ha vials. En sentit vertical, arribaria a una alçada d'uns 20 metres, similar a la de l'hotel que hi ha actualment. Tot això significaria un immens cub encastat al bell mig del barri.

L'Ajuntament està esbombant que abandonarà l'urbanisme faraònic i d'aparador que l'ha caracteritzat des de fa anys i que invertirà més als barris. Es veu, però, que invertir als barris no vol dir pas invertir per al veïnat dels barris, sinó per seguir fent construccions desmesurades que, a més, atempten contra el teixit urbà tradicional i contra la qualitat de vida de les persones que hi vivim.

Alguns mitjans de comunicació s'han fet ressò que l'Ajuntament està iniciant els processos d'expropiació i que l'inici de les obres està previst per al proper mes de febrer. El veïnat afectat, però, no ha rebut cap mena d'informació, ni molt menys cap notificació dels processos d'expropiació. Sembla que la participació ciutadana que tant pregona l'Ajuntament ni tan sols inclou que els veïns afectats per les actuacions municipals rebin informació puntual del que els ha de caure al damunt.

Si tirés endavant aquest projecte, suposaria l'enderrocament d'uns quants edificis d'habitatges de l'entorn de l'estació, sobretot al carrer de Vallespir, que serien substituïts per nous vials, hotels i edificis d'oficines. D'aquesta manera, es faria fora de les seves cases un bon nombre de persones i s'escapçaria de forma irreversible una de les zones amb més personalitat i més valor històric de Sants. Tot plegat, per una obra innecessària, només comprensible com una gran operació especulativa més.

Plataforma pel Soterrament de les Vies i contra el Pla de l'Estació

>> SALT DE PLENS

Independència sobre rodes

Al circ de Fresno, la maquinària espanyola greixada amb els nostres diners ha triturat les il·luses esperances nostrades. Els nois de l'estic hauran de tornar als partits de costellada. El miratge Macau ha estat només això: un miratge. I què ens pensàvem! No es pot jugar una partida de pòquer on les cartes estan marcades i contra tafurs professionals del Manzanares. Els espanyols podran continuar usurpant la representació internacional en un esport que sense els catalans seria un joc de bales al pati de l'escola.

La injustícia és aclaparadora, indignant. Fins i tot el moderat *Avui* deia en una editorial que si sortia *fumata* negra (com així ha estat) hauríem d'aconseguir un estat per a nosaltres solets, que ja som grans (és trist que després de segles d'espoli i humiliació alguns reclamin la independència perquè no podem tenir seleccions catalanes, però val més tard que mai). I als *progres* casposos i *multicultis* de sempre els direm que sí, que hi ha coses més importants que no pas les seleccions esportives: la llibertat nacional i la igualtat social als Països Catalans.

Des de Daniel Cardona a Jaume Compte, des de Joan Fuster a Manuel de Pedrolo, tots ells i molts més sempre ho van tenir clar: independència i prou!. Com també ho té clar Daniel Camon, veí de Sants, jugador d'hoquei i autor del llibre d'èxit *Un únic camí*. Escrivia Pere Quart a *La solució de l'il·lús*: "...que ens deixin, doncs, anar sols i podrem, amb temps i palla, ensenyar-los com se fa una vera democràcia. Llavors, i només llavors, encetarem el diàleg per arribar a ser germans, però cadascun a casa!".

No passa res. De derrota en derrota fins a la victòria final. Els dels patins hauran ajudat a obrir els ulls a molts i moltes. Via fora dels adormits!

Quel Ness

la Burxa

Periòdic de comunicació popular de Sants i barris veïns

LA BURXA és una revista editada per un equip de redacció que es troba cada dimecres al CSA Can Vies (c/ Jocs Florals, 42)
Periodicitat: mensual
Telèfon de contacte: 93 422 16 13
Adreça electrònica: laburxa@laburxa.org
LA BURXA no es fa responsable dels articles d'opinió.

En aquesta BURXA han col·laborat: Alba Ayala Bartés, Roser Benavent, Pau Canela, Bernat Costa, Miquel Darnés, Toni González, Jou, Lancelot, Irina Llopart, Ivan Miró, Mireia, Gemma Parera, Jordina i Laia Sánchez Amat, David Positiu, Raül, Soto, Guillem Sànchez, Meritxell Sánchez Amat, Joan Teran, Yol, Roger S. A., Casal Independentista, Comissió de Veïns de La Bordeta, Creación Positiva.

L'Espai Obert busca nou local

Gemma P.A./Poble Sec

Després de vuit anys de funcionament del local social, cultural i polític a l'Espai Obert, al Poble Sec, els col·lectius que ocupen el local hauran d'abandonar l'edifici a causa de la rescissió del contracte d'arrendament. No obstant això, la pèrdua de local de l'Espai Obert no respon a la senzilla regla de finalització de contracte, sinó que darrere hi ha l' interès específic de l'Ajuntament d'acabar amb aquest espai que aglutina diversos col·lectius de base, sota els principis de l'autogestió, l'antiautoritarisme i el col·lectivisme, potenciant la participació i la democràcia directa.

L'Espai Obert es troba situat al carrer Blasco de Garay, 2-4. La finca està qualificada com a equipament comunitari de nova creació de caràcter local (equipament escolar o cultural), segons el Pla especial Poble Sec-Montjuïc. Des de la Regidoria d'Urbanisme es va obrir un procés d'expropiació de l'edifici, però atès que el procés no avançava amb prou agilitat, va intervenir Xavier Casas, primer tinent d'alcalde i president de la Comissió d'Urbanisme, Infraestructures i Habitatge de l'Ajuntament de Barcelona. Aquest va convocar els propietaris del local on es troba l'Espai Obert a una reunió el dia 10 de juny, en la qual el primer tinent d'alcalde els exposà les dues úniques opcions: o bé l'Ajuntament tirava endavant el procés d'expropiació, o bé els propietaris es comprometien a rescindir el contracte d'arrendament als actuals inquilins per, posteriorment, construir-hi reservant la primera planta per a equipaments.

Segons el Conveni Urbanístic de l'Ajuntament, es va arribar a un acord: "l'Ajuntament de Barcelona renuncia a prosseguir o reiniciar qualsevol actuació d'expropiació de la finca de referència, per raó de la seva qualificació urbanística com a equipament comunitari". D'altra banda, els propietaris de l'edifici "es comprometen a presentar, per si mateixos o mitjançant una tercera persona interessada com a promotor, un pla especial urbanístic de concreció del tipus d'equipament (...)". El mes de setembre es va efectuar la venda de l'edifici a Catalonia Gebira S.L., filial immobiliària de la Caixa de Terrassa, per 4 milions 32.000 euros.

El mes de gener de 2005 els col·lectius que conformen l'Espai Obert hauran d'abandonar l'edifici que durant vuit anys han omplert d'activitat. De moment estan buscant un altre local on donar continuïtat al projecte. Per tal de finançar el canvi de local han iniciat una campanya de cerca de més socis, el que els permetria seguir mantenint-se de forma autogestionada.

La manifestació contra la guerra passa per davant de l'Espai Obert, on es es dóna suport amb una pancarta. Contra-Infos

Vuit anys de lluita social

Actualment vuit col·lectius participen de forma quotidiana a l'Espai Obert: l'Ateneu Llibertari, impulsor del projecte l'any 1996; el Contrainfos, col·lectiu que edita un butlletí setmanal de contrainformació; la revista *Polèmica*; l'Arxiu Biogràfic, dedicat a la recopilació de música; La Canalla, un projecte d'educació alternativa; AC Color, managers de grups de música; Petra, un col·lectiu de disseny gràfic; Apoyo Mutuo i Acció Alternativa.

A part d'acollir aquests nombrosos i diversos col·lectius, l'Espai Obert és també un punt de trobada d'altres col·lectius i associacions, i ha esdevingut un referent per als moviments socials de dins i fora de Barcelona. Tots els col·lectius que han necessitat un espai han pogut acudir a l'Espai Obert. Tal i com afirma un dels seus membres, "tothom s'ha sentit seu el local, ningú l'ha sentit aliè".

Durant aquests vuit anys, des de l'Espai Obert s'han realitzat infinitat d'activitats: presentacions de campanyes, rodes de premsa, presentacions de llibres, concerts, etc. A més a més, l'Espai Obert ha acollit campanyes en moments de gran mobilització a Barcelona, com ara la Campanya contra l'Europa del Capital, Trenquem el Silenci, campanyes contra la repressió de l'okupació, etc.

És per tot això que "la desaparició de l'Espai Obert no suposarà només el tancament d'un local, sinó l'enfonsament d'un projecte que ha donat aixopluc a nombrosos i diversos col·lectius, associacions i organitzacions per tal que disposessin d'un espai on vertebrar, planificar i desenvolupar accions i intervencions orientades a incidir en nombrosos fronts".

"Currículum" de Xavier Casas

En Xavier Casas va entrar a l'Ajuntament de Barcelona a través de la seva tasca com a assessor en temes sanitaris. Tant en Casas com en Clos provenen del món mèdic, de fet es van conèixer a la facultat. Va ser sotsregidor de Ciutat Vella i màxim responsable de l'assetjament de veïns i veïnes del Raval i la Ribera.

President de totes les societats semipúbliques (Procivesa i d'altres) encarregades de les reformes urbanístiques, després va ser regidor de Ciutat Vella i finalment va passar a ser primer tinent d'alcalde.

És la mà dreta de l'alcalde i qui manté totes les relacions amb les grans empreses inversores internacionals a Barcelona. És qui tanca els pactes amb immobiliàries, constructores i tot tipus d'empreses que es dediquen a l'especulació amb l'habitatge.

L'Ateneu Popular Mawla tancat per pressions de l'Ajuntament

AP Mawla/Sants

L'AP Mawla, el local de Maulets, el jovent independentista revolucionari, al Barcelonès es veu obligat a tancar les seves portes a causa de les pressions i traves excusades per part de l'Ajuntament de Sants - Montjuïc.

"Malgrat els entrebancs no callarem ni aturarem la nostra lluita". Des de l'assemblea celebrada el 7 denovembre al Casal Independentista de Sants es van detallar les properes accions que es duran a terme, esperant rebre el màxim de suport possible.

Pintada de mural en la inaguració del local. Arxiu

Butlleta de suport a l'Espai Obert

Vull donar suport a Espai Obert fent-me soci/a col·laborador/a (Ompliu aquesta butlleta i envieu-la o presenteu-la a: Espai Obert, c. Blasco de Garay, 2 1r, 08004 Barcelona.)

Dades personals

Nom i cognoms ______________________________

Adreça______________Nº_____CP___ Població __________________

Telèfon ____/______________

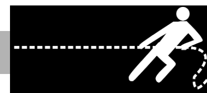
Correu electrònic ________________________________

Aportació econòmica

La meva quota de contribució mensual serà de (encerclar) 5 o, 10o, Altres quantitats (escriviu xifra) ___________

Domiciliació bancària

Ateneu a càrrec del meu compte els rebuts a nom de l'Associació BCN Paral·lel (Espai Obert)

A peu de carrer...

Desallotjat per sorpresa l'Hortet

Cap a les deu del matí, quan els Mossos d'Esquadra es van assegurar que no quedava ningú a la casa, va començar el desplegament per executar el desallotjament de l'Hortet de Santa Eulàlia. Una desena de furgonetes d'antiavalots van precintar el perímetre dels horts comunitaris i van deixar pas a l'empresa d'enderrocs.

Pocs minuts després va passar un noi que en veure que el desallotjament s'estava fent efectiu ho va advertir a la gent propera que a poc a poc es va anar concentrant davant de la casa. Per sorpresa meva i dels meus companys, quan hi vam arribar ja no hi quedava cap arbre: havien tallat figueres, pins, nesprers, un ficus gegant i ja començaven a fer forat i van destrossar tot el que hi havia conreat.

Després, els mossos van entrar dins l'immoble i van començar a llençar per la finestra totes aquelles pertinences que podien considerar de valor i van retornar als antics ocupants quatre tonteries sense cap mena de valor. Tot seguit els obrers, si se'ls pot anomenar així, es van dedicar a ensorrar els sostres de la casa.

Tot i la indignació, els concentrats vam intentar mantenir la calma malgrat les provocacions constants dels antiavalots i el fort desplegament de secretes. L'únic moment de gran tensió es va produir quan un company, en arribar amb bicicleta, va intentar creuar la línia d'antiavalots que delimitava la concentració. Els mossos li van prohibir el pas i el van llençar a terra. Van començar ha haver-hi empentes, cops de porra i insults cap als concentrats que vam sortir a ajudar el nostre company i recuperar la bicicleta.

Cap a les set de la tarda, aprofitant la concentració que donava inici a la manifestació de rebuig, vam entrar a recuperar objectes personals i eines, i de sobte van sortir dos guàrdies de seguretat que van intentar impedir-ho.

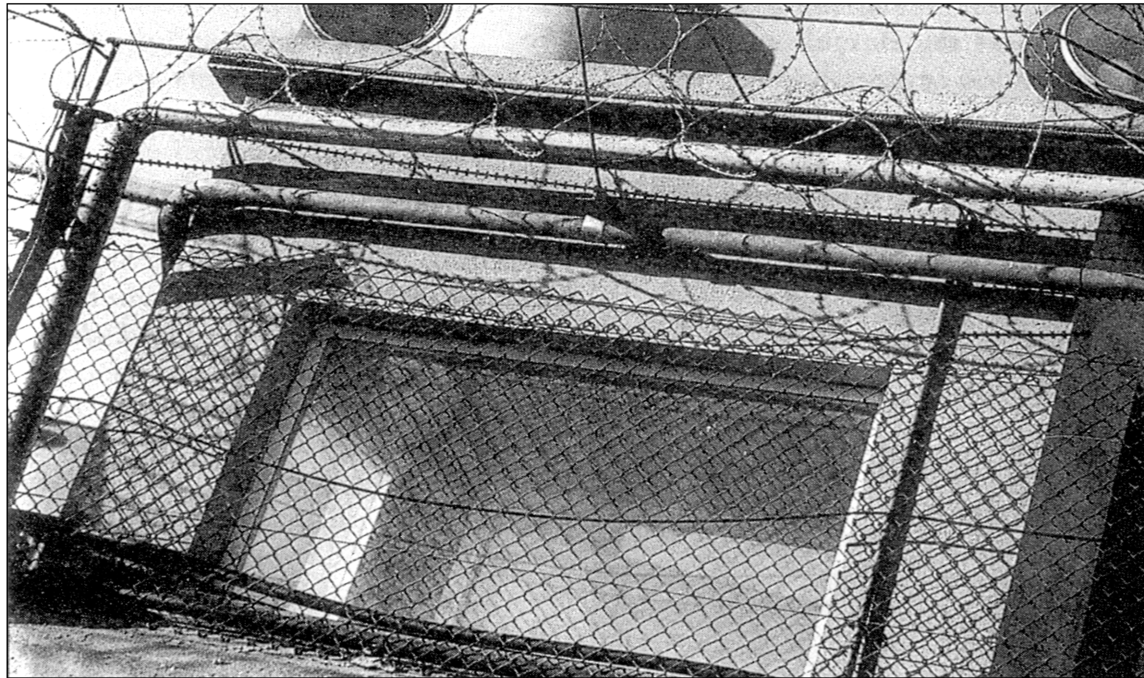
Ivan

Cinc funcionaris de la Model imputats per maltractaments

Contra-Infos/Esquerra de l'Eixample

El divendres 19 de novembre va començar el judici contra cinc carcellers acusats d'agredir un pres a la presó model de Barcelona. En la roda de reconeixement el pres va poder identificar tres carcellers com els autors materials de l'agressió. Segons la seva advocada, la resta de figurants també eren carcellers i de gran semblança física amb els acusats, al contrari del que sol passar.

El pres és un dels que va iniciar la investigació sobre l'actuació dels funcionaris després del motí de Quatre Camins l'abril passat. El Jutjat d'Instrucció núm. 4 de Barcelona ha obert una investigació pels fets que van succeir, segons el pres, a finals d'agost.

Les presons estàn fortament vigilades amb espines de ferro — Arxiu

El pres també denuncia haver patit coaccions per part de la Direcció de la Model per tal que renunciés a la seva defensa, fet pel qual s'ha presentat una demanda que s'afegeix a la primera. En l'agressió va ser emmanillat al llit i colpejat amb unes manilles. Va ser amenaçat per si denunciava, mentre que se li exigia que retirés la denúncia que va presentar. Paral·lelament s'ha interposat una altra denúncia perquè després d'un nou trasllat a Can Brians, on es troba actualment, hauria tornat a ser maltractat.

Durant el judici, la defensa dels carcellers va comentar que tot era una invenció del pres i que l'agressió havia estat d'un altre pres; que s'havien barallat al pati i l'havia estomacat amb un *walkman*. Les cintes de vídeo que podien aclarir el succés van ser esborrades i no es podran visionar.

El secretari de Serveis Penitenciaris, Albert Batlle, assegura que té "plena confiança en les actituds" de la Direcció de la presó Model. Paral·lelament, el Col·legi d'Advocats de Barcelona va emetre un comunicat amb relació als fets en què remarca que la lletrada que duu el cas ha presentat una denúncia per l'actuació del director, del sotsdirector de Règim Interior i del cap del mòdul de la sisena galeria de la Model per haver pressionat el pres per tal que firmés un escrit renunciant a la defensa de la lletrada "sota la promesa de millorar la seva situació penitenciària".

La Comissió de Defensa del Col·legi qualifica els fets de molt greus i ha exigit a l'Administració penitènciària que obri una investigació. Al comunicat de denúncia del Col·legi s'hi ha afegit l'Observatori del Sistema Penal i dels Drets Humans de la Universitat de Barcelona i l'Associació Catalana de la Defensa dels Drets Humans.

Noves mobilitzacions a Miniwatt

Redacció/Zona Franca

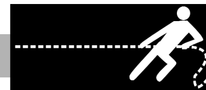
Les empreses Miniwatt, Lámparas Z i Philips Procesos Electrónicos, situades a la Zona Franca i pertanyents a la mutinacional Philips, han iniciat un període de mobilitzacions en resposta als riscos que planen sobre l'ocupació i les condicions laborals d'aquestes empreses.

En els últims 20 anys Philips ha dut a terme un procés de desmantellament industrial que ha suposat a l'Estat espanyol la desaparició de 12.000 llocs de treball provocat pel tancament de diverses fàbriques, les reduccions de plantilles i l'inici d'un procés de subcontractació que ha generat una precarització de les condicions laborals. Actualment queden com a únics centres de producció de Philips i L.G. Philips les fàbriques d'enllumenat (180 treballadors i treballadores), Miniwatt (335 treballadors i treballadores) i Philips Procesos Electrónicos, amb 50 persones treballant després de la reducció de plantilla i la subcontractació de l'activitat de l'empresa.

Lámparas Z ha viscut un procés de reducció de la càrrega de producció, lligat a successives reduccions de plantilla, i ara es veuen obligats a treballar els dissabtes per evitar ser acomiadats.

D'altra banda, Miniwatt va ser venuda el 2003 a l'empresa Business Creation, que en 20 mesos va reduir la plantilla fins a uns 200 treballadors. A causa de l'oposició dels treballadors, Philips va fer-se enrera en la venda, però en recomprar Miniwatt el passat mes d'octubre continua amb el desmantellament a través de baixes incentivades i ha reduït la producció en un 60% de la capacitat de la fàbrica, sense cap tipus de futur pla industrial.

A més, els terrenys on es troba Miniwatt estant a l'espera de ser requalificats, com va succeir amb els terrenys de Lámparas Z al passeig de la Zona Franca, cosa que va suposar un gran negoci per a la Phiplips, amb la venda dels terrenys per 30 milions d'euros.

Arguments de pes contra els empresonaments

Redacció/LA BORDETA

Ja són més de 15 les entitats dels nostres barris que s'han adherit a la campanya que exigeix la llibertat dels dos joves de l'Hospitalet empresonats des del 4 d'octubre amb relació al llançament de còctels molotov a la comissaria de Sants. La solidaritat santsenca, però, es va concretar en l'acte impulsat per l'Assemblea de Barri, que va omplir de gom a gom la sala d'actes de la parròquia de Sant Medir, el matí del dissabte 13 de novembre.

Però el principal èxit de l'activitat no va ser la capacitat de convocatòria, sinó les dues hores de contundents arguments per l'alliberament immediat de l'Eudald i l'Ermengol. El primer en parlar va ser el Dani, del Comitè de Suport de l'Hospitalet, que explicà el cas i assenyalà la incongruència que es pugui estar tancat en presó preventiva per uns delictes (danys i desordres) que difícilment suposarien una condemna que signifiqués un ingrés a presó. També va denunciar la situació dels dos joves al centre de la Trinitat, on són utilitzats "com a ostatges per l'Administració penitenciària per tal de frenar les protestes". En segon lloc, l'Eli, del Comitè de Suport de Cornellà, va explicar les tortures sofertes pel veí del seu poble detingut la mateixa nit, i que sortosament es troba en llibertat (veieu l'entrevista de la contraportada).

Manifestació en suport als presos a l'Hospitalet del 13 de novembre. IRINA

Seguidament en David Fernàndez i la Gabriela Serra, militants dels moviments socials, van explicar el funcionament del Grup IV de la Brigada d'Informacióі la seva funció com a desestabilitzadora de les lluites socials. A més d'explicar la funció de la repressió per posar els moviments socials a la defensiva, van recordar el cas de "Jorge Bolancel, un jove de Cornellà que el 1997 es va suïcidar després de ser torturat a la comissaria per agents d'aquest grup".

Finalment, Iñaki Rivera, professor de dret penal de la Universitat de Barcelona va exposar com totes les reformes del Codi Penal, d'ençà la seva aprovació el 1996, responen a una lògica de "liquidar" i "eliminar socialment" tant la marginalitat i la pobresa com la dissidència política i social, emmarcada dins una línia teòrica coneguda acadèmicament com el "dret penal de l'enemic", fundada pels juristes del nazisme.

D'altra banda, han estat constants les accions per la llibertat dels dos presos, entre les quals destaquen el miler de persones que es manifestaren pel centre de Barcelona el dissabte 13 de novembre, i el centenar que ho feren el dissabte anterior, 6 de novembre, per la carretera de Sants. També s'han manifestat en aquest sentit la Comissió de Defensa dels Drets de les Persones del Col·legi d'Advocats i l'Ajuntament de l'Hospitalet, entre altres institucions.

Okupacions i desallotjaments

Guillem Sànchez/ SANTS, LA BORDETA I SANTA EULÀLIA

Mentre el preu de l'habitatge continua la seva escalada imparable, les empreses dedicades a l'especulació i els crèdits immobiliaris superen rècords de beneficis a cada exercici; cada cop més sectors socials denuncien la falta d'habitatges i espais socials, i el moviment okupa continua la seva "batalla" quotidiana en contra d'una de les pitjors xacres de la nostra societat.

Durant el darrer mes s'han obert nous fronts en aquest combat, el més sonat dels quals va ser el desallotjament de l'Hortet de Santa Eulàlia, desallotjat pels Mossos d'Esquadra sense avís previ i després de dos intents, frustrats per la pressió social. Amb aquesta nova acció desapareix una curiosa iniciativa de zona verda autogestionada, on desenes de veïns i veïnes de totes les edats podien cultivar la seva parcel·la d'hort.

D'altra banda, la casa del carrer Vallespir okupada el 4 de juliol ja ha rebut l'ordre de desallotjament, i l'assalt policial pot tenir lloc en qualsevol moment sense cap més avís.

A més, un grup de joves ha okupat un immoble al carrer Parcerisas, que ha rebatejat amb el nom d'Ateneu Llibertari Carrer, i l'ha convertit en un nou espai autogestionat per a La Bordeta.

La denúncia de LA BURXA genera les primeres reaccions

Redacció/SANTS

En el número anterior del periòdic vam obrir la primera plana amb un article d'investigació on es denunciava l'ús, per part de la Brigada d'Informació de la Policia Nacional, de fitxes il·legals de persones vinculades als moviments socials.

Aquesta informació ja ha tingut les primeres conseqüències, la més important de les quals ha estatsens dubte que molta de la gent afectada ha començat a reunir-se per tal de respondre amb diferents mesures, jurídiques i de denúncia pública, a aquestes pràctiques considerades "totalment inacceptables" per la gent de la Comissió Antirepressiva consultada: "El fet que fossin pràctiques ja conegudes no és raó per no denunciar-les ara que se'n tenen proves materilas irrefutables". Concretament, la Policia podria estar vulnerant l'article 22 de la Llei orgànica de protecció de dades, que regula els fitxers que les diferents administracions públiques realitzen amb informació dels ciutadans, així com la prohibició constitucional de realitzar censos segons les creences polítiques, ideològiques o religioses de les persones.

D'altra banda, el diputat al Congrés per ERC, Joan Tardà, va preguntar al ministre de l'Interior, Alonso Suárez, si "existeix alguna directriu des del Govern encaminada a criminalitzar els moviments socials", citant explícitament el cas de l'Hospitalet i les tortures denunciades pel veí de Cornellà, i mostrant el mateix dossier al qual ens vam referir al'anterior número de LA BURXA. El ministre va respondre: "Nosaltres no estem per criminalitzar res".Va afegir que no era responsable de l'empresonament, ja que això depenia d'un jutge constitucionalment independent i imparcial, i que "no tenia cap constància" de l'existència de maltractaments a les comissaries, però que si "en detectava" els responsables serien immediatament sancionats, excloent per omissió qualsevol possibilitat d'iniciar una investigació administrativa.

La cançó

MÀGICA NIT

Antes la gent del Baix Ebre
per a poder-ne viatjar
van fer-ne un vaporet
i riu amunt van anar.
Després van fer el Carrilet
per a més poder carregar
i va ser una maravilla.
I va ser la maravilla
hasta que els el van llevar.
Lo Carrilet del Baix Ebre
va fer un transport molt actiu,
portant persones i bultos
igual d'hivern com d'estiu.
També ho va fer el vaporet,
hasta que el van jubilar;
allà a Jesús i Maria
a la punta de l'Illa
enganxat se va afonar.
Lo Carrilet recorria
de Tortosa a Camp-redó
per carrils de via estreta
i a Amposta feia estació.
I allà a Jesús i Maria
xulava amb gran emoció,
que prop n'estava la Cava!
Que ja arribava la Cava,
final de la 'trajecció'.
Los treballadors del camp
mai lo podrem oblidar
perquè ell xulava a les nou
que era l'hora d'enganxar.
També xulava a la una
quan sortíem a dinar,
i a les sis tornava a vindre,
i a les sis tornava a vindre,
que era l'hora de plegar.
A estacions i apeaderos
ell s'havia de parar,
tant en diumenges com festes
sempre et venia a buscar.
Ell mai va fer-ne cap festa,
ell sempre va treballar,
perquè la gent del Baix Ebre,
perquè la gent del Baix Ebre
ne poguessa viatjar.

L'AUCA DE LA PLATAFORMA

pel Soterrament de les Vies i Contra el Pla de l'Estació

A Sants tenim el veïnat
molt emprenyat de veritat.
L'arribada del TGV
el barri farà malbé.

Els tres governs del moment,
PP, sociates i convergents,
signaren un document
d'amagatotis de la gent.

En lloc de soterrar les vies,
com demanem tots els dies,
volen fer-hi un gran calaix:
això sí que és un cop baix.

Un mur gris, un gran tap,
i al mig de Sants, un nyap.
El barri partirà en dos;
vostè mateix, senyor Clos.

Perquè, si es fa el calaix maleït,
l'enderrocarem tot seguit.
Doncs no volem ni de conya
el calaix de la vergonya.

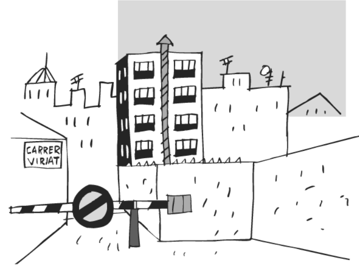
I la història continua,
això sí que porta cua.
El nou Pla de l'Estació,
per als botiguers, la perdició.

Fer-hi un centre comercial
és una idea fatal.
I és tenir ben poc seny
posar-hi botigues de disseny.

Per fer-ho enderrocaran cases,
no quedaran ni les places.
I sense carrers antics
perdrem tots els amics.

El petit carrer Viriat,
el volen tenir tancat.
Per fer-hi un equipament,
això diu l'Ajuntament.

Però és per fer-hi un hotel,
no ens deixarem prendre el pèl.
Volem que segueixi obert,
o bé que sigui un espai verd.

Als plens de l'Ajuntament
ens tracten molt malament.
Ens reben els antiavalots
per fer-nos-en fora a tots.

I perquè l'Estació i les vies
no esdevinguin porqueries,
lluitarà la Plataforma,
per dona'ls-hi una altra forma.

Novembre 2004/ Ens trobem tots els dimarts a les 20.00 h al Centre Social de Sants (C. Olzinelles, 30) www.iespana.es/noalcalaix

Les parets parlen...

Música

...Músiques per la memòria (antiimperialista)
Recopilatori musical de l'Assemblea de Joves de Sabadell

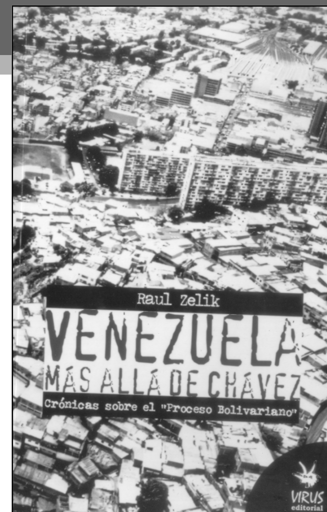

Ja fa uns dies ens va arribar aquest interessant recull de grups de Sabadell, editat per l'Assemblea de Joves, els beneficis del qual es destinaran a una organització juvenil palestina i a autogestionar l'assemblea. El contingut del llibret aporta molta informació sobre les lluites que es porten a terme a Veneçuela, el Nepal i l'Iraq, per citar alguns exemples. Quant a l'apartat musical pròpiament dit, ens trobem amb un total de 16 bandes amb un ventall d'estils per a tots els gustos i per a totes les tendències. Entre les bandes que ja ens sonen, trobem grups novells o que simplement no ens sonen tant. Andreu i els Rumberus, Pomada, Batzak, Kalash, La Pupil·la, Xot i Despertaferro són algunes de les bandes que hi apareixen. En fi, el missatge és clar: quan només ens mou la inèrcia... músiques per la memòria!

Gomutaratu

Llibre

Venezuela más allá de Chávez
Raul Zelik. Virus editorial

En un mena de dietari, l'autor va narrant les seves vivències i impressions en una societat sotmesa a profunds i vertiginosos canvis com és la veneçolana. Comença amb un escepticisme gairebé total, que es va esvaint a mesura que coneix els sentiments, propostes i pràctiques dels moviments socials que impulsen l'anomenat *procés bolivarià*. I és que la primera revolució del segle XXI no s'assembla gens al que els manuals del segle passat deien sobre com havia de ser una revolució.
Té especial interès la reconversió dels militants de les avantguardes revolucionàries dels 70 en organitzadors comunitaris, que van construir una extensa xarxa d'associacions culturals, mitjans i assistència social alternatius. Xarxa que ja existia abans de Chávez i que genera una espècie d'ajuda mútua amb el seu govern, no exempta de tensions i complicitats.

Guillem Sànchez

Cinema

Luna de Avellaneda
Jose Luís Campanella

Una pel·lícula combativa que ens situa a l'Argentina actual, on en un context d'atur i pobresa el Club Social Avellaneda pateix l'amenaça de desaparèixer, engolit pel capitalisme i la visió "racional" de l'administració municipal. No obstant això, la predeterminació d'algunes persones intentarà salvar aquest espai social i cultural, essencial per mantenir viva i activa la comunitat. Sembla que la pel·lícula ha activat a Aregntina un moviment per salvar aquests centres culturals, tendents a desaparèixer. En tot cas, el film transmet una dosi d'energia per reforçar el teixit social a Agentina i allà on sigui, necessari per fer front a l'individualisme que tendeix a imposar-se tot arreu.
Ricardo Darín fa una esplèndid paper que l'acosta encara més al cinema social. En general tots els intèrprets destaquen en el seu paper i doten d'una gran sensibilitat els personatges.

Gemma P. A.

L'enigma

Un grup de multimilionaris, cansat de les apostes en les curses de cavalls, busca noves tendències en aquest joc. Un mosso que cuida els cavalls se n'assabenta i els diu que pel 20% dels beneficis de l'aposta els muntarà una cursa diferent, una cursa en què cadascun apostarà 60.000 € pel cavall que vulgui que quedi últim. Ells no ho entenen gaire perquè, si l'objectiu és quedar últim, la cursa no s'acabarà mai, però ho accepten. Així que es fa la cursa, un guanya l'aposta i el mosso s'emporta el 20%. Com ha muntat la cursa seguint el seu criteri?

Solució de l'enigma de juliol:

1r marxen els 2 de 50 kg fins a la costa, un s'hi queda i l'altre torna a l'illa. Després marxa el de 100 kg fins a la costa. I finalment el de 50 kg que s'havia quedat a la costa se'n va a buscar l'altre de 50 kg que estava a l'illa.

D'ON VENIM...

Fallujah i Varsòvia

El 1944, en una Europa convulsa per una guerra terrible que no acabava mai, un fet encara més convuls va contribuir a posar llenya al foc. La població de Varsòvia, organitzada en les guerrilles de l'Exèrcit de l'Interior, es va sublevar contra l'ocupació alemanya.

Va ser una acció militarment "absurda": l'exèrcit alemany era el poderós del moment, el front de guerra més proper estava a centenars de quilòmetres i mai rebrien reforços. En el que s'ha conegut com la "Insurrecció de Varsòvia", milers de "civils" (en una revolta popular qui és civil i qui militar?) armats amb fusells, còctels molotov i alguns explosius van atacar els edificis de gestió de l'ocupació, van paralitzar la ciutat i per uns dies van controlar alguns barris.

La resposta nazi no es va fer esperar, i l'ordre directa de Hitler d'arrasar la ciutat va ser acomplerta a consciència. Utilitzant tancs i artilleria pesada, els nazis van anar reconquerint la ciutat; per evitar els franctiradors van instal·lar llançaflames als carros blindats i anaven incendiant els edificis un per un, després hi entraven i els minaven. Els ferits o els que es rendien eren executats immediatament al mateix lloc on eren capturats. Milers de persones van ser assassinades i Varsòvia va haver de ser reconstruïda utilitzant fotografies i documentals per recuperar-ne els màxims detalls.

Aquesta pot semblar una història antiga, però aquests dies la podem veure a cada telenotícies. A Fallujah, una insurrecció civil militarment "absurda" contra una ocupació estrangera està sent bombardejada i aniquilada a consciència, atacant amb míssils les cases on hi ha franctiradors i rematant els ferits davant la televisió. Després diran que les comparacions són odioses, però aquesta, a més, és molt fàcil.

Guillem Sànchez

Cantar i reivindicar en català

El Nadal proper farà ja tres anys que va sortir al carrer el primer volum del recopilatori Cultura de Resistència. Sense gaire aspiracions ni recursos, es va fer un lloc en les discografies personals d'arreu del país i va esdevenir una autèntica banda sonora del moviments socials. Una vegada parit el segon volum, sembla prendre consistència uns dels objectius buscats pel col·lectiu impulsor: anar esbossant un panorama musical reivindicatiu expressat en la nostra llengua. A mode d'acte de presentació es va realitzar a les Cotxeres el passat dijous 11 de novembre una taula rodona entorn de tres eixos: música, llengua i compromís.

Faltaven 10 minuts per les vuit del vespre quan vaig procedir a la presentació de l'acte. La breu intervenció passà amb més pena que glòria, però no la suficient com per deslluir un acte que tenia molt bona pinta. Tot i que la sala no estava plena (s'hi van apropar unes 50 persones), la taula de ponents era tot un luxe. Del món dels músics ens acompanyava el Francesc Ribera, Titot, cantant dels Brams, de Mesclat i de Dijous Paella, i l'Àlex, dels vilafranquins Inadaptats. Del món de la comunicació havien vingut l'Àlex Romaguera, periodista del setmanari *El Triangle* i expert en moviments socials, i el Ferran Amado, coordinador del concurs Sona 9 i col·laborador d'*Enderrock*. Per últim, representant el món de les discogràfiques alternatives, hi havia el Dani, de Propaganda pel Fet, i el Bull, de Bullanga Records i d'Inadaptats.

El *Cultura de Resistència* en una botiga del Japó!! FERMÍN MUGURUZA

Repàs històric

Per començar, el Ferran Amado i l'Àlex Romaguera ens feren una introducció històrica en dues part en què presentaren els referents dels primers grups que conformaren una primera onada de música reivindicativa a mitjan anys 80. Els The Clash a Anglaterra i els Kortatu a Euskadi foren bandes que inspiraren molts joves a l'hora d'agafar un instrument i denunciar a ritme d'ska i punk la realitat social del moment. No hauríem d'oblidar, però, la importància que abans havia tingut la Nova Cançó com a moviment que havia transcendit l'àmbit musical. Noms com l'Odi Social, la Banda Trapera del Río i Desperdicis Clínics se citaren en diverses ocasions per assenyalar que van donar pas a una nova fornada de bandes que ja als 90 prengueren el relleu. En aquesta evolució s'esmentà la influència d'un episodi sovint infravalorat pel seu caràcter institucional, però que ajudà a normalitzar el fet de cantar en la llengua del país: el rock català.

Difondre la idea amb la música

Un dels debats més prolífics girà entorn d'un aspecte recurrent no només en el món de la música: com fer per arribar a més gent sense renunciar als principis. Es veia clar que la música era una bona manera de trencar el gueto en què moviments socials i esquerra independentista semblen a voltes estar submergits. En aquest sentit es valorà positivament que els darrers anys s'haguessin generalitzat les festes majors alternatives a molts pobles i ciutats, i que en d'altres la festa oficial de l'ajuntament hagi comptat amb la participació de grups i cantants compromesos. Els dos vilafranquins, partidaris ferms de l'autoedició i la no participació en canals comercials o institucionals, polemitzaren amb el missatge més heterodox i pragmàtic defensat pel Dani de Propaganda i el Titot. Es contraposaren també la nostàlgia per un passat més autèntic i autònom amb la tendència actual de cuidar les formes i ampliar el coixí social.

Crisi discogràfica

En diverses ocasions durant la taula rodona es féu referència a la crisi de la indústria discogràfica. Davant d'un futur negre, i tenint en compte que les grans corporacions no es veuran afectades en cap moment (els mateixos que editen discs són els que fabriquen els CD verges), les petites discogràfiques estan abocades a cercar alternatives, sovint precàries, com l'ampliació del negoci al *management* (contractació de grups) i l'aprofundiment en els canals i les formes de venda.

I per acabar...

Traient conclusions podríem definir la sensació general com a optimista, almenys pel que fa a la riquesa musical i estilística que actualment vivim als Països Catalans. Un optimisme caut, però. Moltes vegades es lloarenles virtuts d'iniciatives populars com el recopilatori protagonista de l'acte, *Cultura de Resistència*, fet que provocà la satisfacció dels organitzadors. No vaig dubtar en afegir que tot i els esforços que hi dedicàvem, havia estat un plaer realitzar aquesta tasca, i vaig destacar que fa tan sols 10 anys hauria estat pràcticament impossible ajuntar gairebé 80 bandes i cantants en un projecte d'aquestes característiques.

Roger Sánchez Amat
Impulsor Cultura de Resistència

EL RACÓ DEL CASAL

Aquest 2005

El Casal celebrarà el 15è aniversari. Serà una efemèride que ens omple d'orgull i satisfacció pel que significa portar una dècada i mitja al peu del canó; també ens obliga a repassar i reflexionar sobre les nostres mancances i els reptes que tenim plantejats de cara al futur. És innegable que arribem a l'aniversari amb unes instal·lacions millors de les que teníem fa 15 anys, amb més de 100 sòcies i socis, amb una economia modesta però sanejada, amb una xarxa de complicitats al barri (Arran, CAL, CSS, Can Vies, ABS, etc.) que no teníem, i el Casal ha estat una peça cabdal per construir-ho. Els efectius actius de l'esquerra independentista s'han multiplicat i es disposa de bars, locals etc. Generacionalment ens hem eixamplat i avui el ventall d'edats va dels 18 al 70 anys.

Tot això és cert i ens omple de goig, i també ho és que el Casal i d'altres col·lectius es troben en una situació d'impàs, amb projectes sòlids o madurs però que han perdut l'energia i l'empenta dels inicis, i que necessitem renovar el nostre paper en funció dels canvis importants que en tots els àmbits s'estan produint. *RAR*: reflexió, acció, renovació han de ser els eixos fonamentals que marquin les activitats que el Casal té programades per aquest any d'aniversari.

Si ha estat bo que aquests anys perdéssim alguna cosa pel camí és aquell messianisme un poc ingenu que ens feia veure com a avantguarda i que nosaltres sols erem suficients per canviar-ho tot. Hem après a treballar i compartir el nostre projecte i treball polític amb d'altres col·lectius que sovint pensàvem que eren poc complementaris amb el nostre projecte. És a dir, aquest aniversari el volem compartir amb tots els col·lectius i persones del barri i de fora amb els quals ens uneix la convicció que tenim molts motius per seguir lluitant.

Casal Independentista

La panera + loteria.... 2 en 1...

Burxa

36.663

Vols guanyar el lot nadalenc més increïble que hagis vist mai? A més a més jugaràs amb el mateix número al sorteig del nen...
Aquest diàbolic cap i cua és el número en el qual confiem, des de La Burxa, per a que ens faci rics i puguem contrainformar des de les platges caribenyes.
36.663, grava't aquest número al cap perquè el 5 de gener el veuràs sortir per la tele. Si no l'has comprat te'n penediràs... l'any passat va tocar.....

Ja pots adquirir els números als millors locals i establiments del barri. Exposició a l'Arran (c/Premià 20)

ESPAI DE SEXUALITATS

Jo em masturbo, tu et masturbes, ell es masturba...

Probablement per a la majoria de vosaltres la masturbació és un element més de la vostra sexualitat i no us suposa cap mena de problema. Ara bé, si recordem les barbaritats que s'han dit d'aquesta pràctica, entendrem que el tema pugui generar conflicte a més d'un. "Deixa cec", "Treu la força", "És pecat", "S'associa amb malalties mentals"... Aquestes són només algunes de les meravelloses propietats que durant anys s'ha atribuït a acariciar-se els genitals i donar-se plaer a un mateix.

Actualment potser ja no som tan tremendistes, però a molts la masturbació els genera sentiments de culpa i de vergonya i no la disfruten plenament. D'altres pensen que és pròpia de persones soles o que no tenen "les necessitats satisfetes" i l'abandonen quan aconsegueixen una vida sexual "satisfactòria", és a dir, amb altres persones. Si algú de vosaltres es preocupa perquè té ganes de masturbar-se tot i tenir parella o bé perquè descobreix que és la parella qui ho fa, no us sentiu malament. De fet, és una bona eina per conciliar el desig sexual en la parella, ja que dóna independència. No es pot esperar que tots dos us encengueu sempre al mateix temps... A més, allò que s'aprèn amb l'autoerotisme enriqueix després les relacions en parella si es comparteixen amb l'altre els camins que més t'agraden.

En resum, la masturbació dóna plaer, allibera tensions, potencia l'autoconeixement, és sexe segur i permet les fantasies més rebuscades. No és estrany, doncs, que segons les estadístiques (si creiem que la gent diu la veritat quan li pregunten sobre sexe) el 95% dels homes i el 85% de les dones la practiquin.

M. Zerlendi

Endavant celebra la seva tercera Assemblea Nacional

L'organització Endavant va celebrar els passats 30 i 31 d'octubre la seva tercera Assemblea Nacional a Ribes del Garraf (Garraf). En aquestes trobades biannuals on estan convidats a participar tots els militants i col·laboradors, Endavant ha fet una avaluació de la conjuntura política, s'ha debatut sobre la política a desenvolupar en els propers anys i ha renovat els seus càrrecs nacionals.

Endavant va néixer fa quatre anys de l'evolució de la Plataforma per la Unitat d'Acció (PUA), i és una organització que s'inscriu dins l'esquerra independentista i té la voluntat de col·laborar amb la resta dels moviments socials dels Països Catalans.

A Sants, l'assemblea d'Endavant actualment està formada per una vintena de persones i es va constituir fa quatre anys; es reuneix i forma part del Casal Independentista Jaume Compte i participa en les diferents iniciatives populars del barri, com l'Assemblea de Barri, les campanyes antirepressives, el Correllengua i la mateixa Burxa.

En aquesta darrera Assemblea, l'organització independentista i socialista ha tornat a constatar la negació dels drets socials i nacionals que pateixen els Països Catalans sota els Estats espanyol i francès, i que tenen la seva expressió més descarnada en les agressions que pateix el territori, la negació del dret a l'autodeterminació, la repressió policial que ha patit l'esquerra independentista (i la resta de moviments socials) i l'especulació que s'estén pels nostres barris i pobles.

Alhora, Endavant ha analitzat el nou factor que representa un govern autonòmic al Principat que s'anomena "d'esquerres i catalanista", però que porta a terme polítiques socials i nacionals que continuen gran part dels projectes dels seus antecessors, mentre que no proposa anar més enllà del marc jurídic constitucional espanyol, un Estat amb greus dèficits democràtics i hereu encara del projecte uniformitzador franquista.

Davant d'aquesta realitat, Endavant fa una aposta pels propers anys de creació i extensió de xarxes de col·lectius i organitzacions, que des de diferents àmbits puguin crear propostes sectorials i intercomarcals d'organització popular i de base, desobeint des dels nostres barris i viles una legislació espanyola que ens explota i ens oprimeix, i fent evident que només organitzant-nos podem plantejar alternatives a un model injust, espanyolista i autoritari.

ENDAVANT

Les xarxes sectorials i intercomarcals són una eina per anar construint un contrapoder popular i uns barris més vius i combatius que puguin decidir i incidir en els problemes que els afecten. A la nostra comarca, n'és un exemple la Xarxa contra el Tancament d'Empreses i la Plataforma dels Països Catalans contra la Constitució Europea.

En les declaracions finals, la nova taula nacional va fer una crida a continuar lluitant per un país més just i lliure, fent una aposta per construir una xarxa social que pugui plantar cara a unes polítiques estatals que cada dia incideixen més en les privatitzacions, les retallades de llibertats, el racisme institucional de la llei d'estrangeria i l'extensió de la precarietat a àmplies capes de la societat. Finalment, es va fer una menció de tots els represaliats per causes polítiques als Països Catalans, i en especial dels presos polítics catalans dispersats arreu de l'Estat espanyol.

Àlex Tisminetzky
Militant d'Endavant

LA BORDETA, MON AMOUR

Una Conselleria no és un equipament de barri

Ha caigut com una bomba al barri el projecte de construir a Can Batlló la seu d'una Conselleria de la Generalitat. No pel fet en si, sinó perquè se suma a la concentració funcionarial que representarà la nova Ciutat Judicial (tres mil funcionaris més uns quants milers d'advocats, procuradors, etc.). Pel que sembla la Conselleria dita es menjaria, pel cap baix, els 18.000 metres de sòl d'equipaments de la nau central. Quan temps enrera la Comissió de Veïns es manifestava d'acord amb elfet que a Can Batlló hi hagués un equipament "de ciutat", ens referíem a un equipament que també servís per al barri: una gran biblioteca, una facultat unviersitària, una escola d'arts i oficis, entre moltes altres opcions, i no a despatxos per a buròcrates amb cap projecció cap al barri. Un barri, recordem, que ha dipositat totes les seves esperances d'equipaments en Can Batlló, entre altres coses per què s'ha permès construir tot un barri sense ni un sol equipament.

Només especulació, *pilotasos*, carrers bruts i lluites veïnals per aconseguir qualsevol cosa. Sort que "gaudim" d'un govern socialista "d'esquerres" des de fa més de vint-i-cinc anys …

Comissió de Veïns de La Bordeta

Uns que repeteixen...

George W. Bush va tornar a guanyar les eleccions amb un discurs plenament bèl·lic i moralitzador

Recordant la mort de Jorge Bolancel

El dia 20 de novembre es va realitzar una manifestació pels carrers de Cornellà amb el propòsit de recordar la mort de Jorge Bolancel. El 23 d'octubre de l'any 1998, Jorge Bolancel es va suïcidar després de sortir d'uns interrogatoris a la comissaria de Sant Ildefons. Fou detingut per una acció contra una ETT. Vam assistir a la manifestació una cinquantena de persones, les quals van haver de veure com antiavalots a peu i amb el material a punt els seguien per les voreres. La marxa va finalitzar davant de la comissaria on el noi va ser sotmès als interrogatoris i allà, amb un ampli cordó policial que envoltava l'edifici, es va llegir un comunicat que recordava el trist esdeveniment.

Debat sobre ensenyament

El dissabte 13 de novembre es va celebrar una jornada a favor de l'ensenyament popular a la Fera de Gràcia, organitzat per l'Alternativa Estel. Durant tot el dia es desenvoluparen diferents activitats: al matí i a la tarda es feren diverses xerrades i debats (els nous plans europeus d'ensenyament, el model d'ensenyament cubà i el de la III República); a l'intermedi, un dinar popular, i per finalitzar la jornada, que va tenir una notable assistència, es va muntar un concert amb Insershow, Divisió 29, Arma social i Pirat's Sound Sistema.

L'esquerra abertzale posa les bases per a la resolució del conflicte al País Basc

F. Armengol/EUSKADI

Arnaldo Otegi va presentar la nova proposta de Batasuna per resoldre el conflicte basc. El discurs, que barrejava basc i castellà, era tallat sovint pels crits dels assistents, demanant la independència i en suport a l'organització armada ETA.

Otegi va presentar els set compromisos que assumia l'esquerra abertzale per superar el conflicte amb l'Estat espanyol. També proposava obrir una etapa de diàleg sincer a dues bandes: per un costat els agents polítics, socials i sindicals, a partir d'acceptar que havien de ser els bascos i basques qui tenien la darrera paraula sobre el seu futur; per l'altre costat una taula de diàleg entre el govern espanyol i ETA per a la desmilitarització del País Basc, en què haurien de participar també els refugiats i presos bascos i les víctimes d'accions armades, del costat que fossin. Otegi també va tenir paraules de suport per al poble palestí, tot recordant Arafat, i per al poble de l'Iraq.

L'acte va acabar amb un homenatge a totes les organitzacions il·legalitzades per l'Estat espanyol, com Jarrai i Gestoras Pro-Amnistia.

Acte de Batasuna a Anoeta INTERNET

Compromisos que assumeix l'esquerra abertzale per arribar a la pau

- Compromís per anar a les arrels del conflicte amb l'objectiu de buscar una sortida democràtica.
- Tots i totes les ciutadanes basques tenen dret a ser consultades. Els estatus polítics actuals i de futur necessiten l'aprovació de la ciutadania.
- Compromís de respectar la decisió dels ciutadans bascos i basques.
- Compromís que la consulta es farà en condicions pacífiques i democràtiques, prenent les mesures que siguin necessàries.
- Compromís que l'acord tindrà en compte tant la història com l'actual realitat d'Euskal Herria. L'acord ha de comptar amb l'adhesió i el respecte de les diferents sensibilitats existents en el poble basc.
- Compromís per dirimir les diferències durant el procés de manera pacífica i democràtica.
- Compromís que la utilització de vies exclusivament polítiques i democràtiques permetrà la materialització, sense límits ni restriccions, de tots els projectes polítics.
- Compromís que en l'acord es recolliran i regularan els drets recollits tant en la Declaració universal dels drets humans com en els Pactes pels drets econòmics, civils i polítics de l'ONU.

Laura Riera i Zigor Larredonda absolts

Redacció/MADRID

L'Audiència Nacional de Madrid va fer pública la sentència absolutòria del dos joves de Terrassa el passat 2 de novembre. La Laura i en Zigor van ser jutjats els dies 22 i 23 d'octubre sota l'acusació de col·laboració necessària per a l'assassinat amb una petició fiscal de 30 anys de presó que es rebaixà a 19 anys durant el judici. Les declaracions dels pèrits de la Guàrdia Civil i dels altres encausats, Lierni Armendaritz i Fernando García Jodrà, van ser decisives per a l'obtenció d'una sentència absolutòria.

Tant en Zigor com la Laura van ser condemnats per aquest mateix tribunal a nou anys de presó per pertinença a banda armada i col·laboració respectivament, sentència que s'està recorrent al Tribunal Suprem en el cas de la Laura Riera. Actualment els dos joves estan esmpresonats en compliment d'aquestes condemnes.

Des del dia 10 d'aquest mes en Zigor es troba en règim d'aïllament per haver-se negat a compartir la cel·la. En Zigor restarà 23 hores a la seva cel·la tan sols amb una hora de pati i no podrà veure cap altre pres.

D'altra banda, la Laura Riera ha estat traslladа altre cop a la presó de Badajoz, trasllat que es va fer efectiu mentre la presa estava en un bis a bis amb el seu marit, també pres.

Trenquem el silenci!

Meritxell S. A./BARCELONA

La violència de gènere està present gairebé cada dia als mitjans de comunicació. Arran de la celebració del Dia Mundial contra la Violència envers les Dones el 25 de novembre, per una vegada no s'ha parlat de víctimes, sinó de les persones que lluiten perquè desaparegui. Al nostre barri, una cinquantena de persones es van reunir el 24 de novembre al vídeoclub Pimpamfilms per reflexionar sobre el tema a partir dels documentals *Amores que matan* i *Machos*. L'endemà va tenir lloc l'acte que cada any organitza la Xarxa de Dones contra la Violència a la plaça Sant Jaume.

El dissabte 27 de novembre la Plataforma Unitària contra les Violències de Gènere va organitzar un concert a l'edifici Fòrum sota el títol Trenquem el silenci. Hi van assistir unes 3.000 persones, moltes de les quals venien de fora de Barcelona en autobusos organitzats per les entitats de dones de les diferents poblacions. Els cantants Sílvia Comes, Gerard Quintana, Quimi Portet i Mònica Green van col·laborar en l'acte amb les seves actuacions, entremig deles qualses va fer un repàs en vídeo dels actes que organitza cada sis mesos la Plataforma a un barri amb la participació d'entitats de l'entorn. Com als actes anteriors, es va fer un homenatge a les víctimes de la violència domèstica amb un recordatori dels seus noms. Al final del concert, els membres de les entitats organitzadores van pujar a l'escenari i van rebre un fort i càlid aplaudiment del públic.

Què està passant als Països Catalans?

Després de fer la volta a mig món, canviem d'aires. En aquest nou apartat volem apropar-nos a la realitat del nostre país, desde Salses a Guardamar i des de Fraga a Maó. Desde LA BURXA volem contribuir a la coneixença del nostre passat immediat, de les problemàtiques actuals, tant socials com ecològiques i econòmiques, i dels moviments populars que ens fan avançar.

Les presons catalanes al límit

La arribada al poder del tripartit ha generat una autèntica mina de notícies i anècdotes per a la premsa: viatges a Perpinyà, paterades contra el Fòrum, motí a Quatre Camins i consellers sense corbata. Noticies només superades per l'esperpent de veure el Partit Popular buscant la llarga ombra d'ETA a l'Afganistan o l'Iraq. Darrere d'aquesta suposada llibertat de premsa que ens aclapara amb imatges i alarmismes innecessaris, hi trobem ombres i silencis repetits una i un altra vegada sobre el mateixos artistes, empreses i affaires (substituir per presos, especulació i pobresa).

A finals del 2003 es va presentavr l'Informe de l'Observatori del Sistema Penal i dels Drets Humans (OSPDH) sobre la situació de les condicions d'empresonament a Catalunya. L'informe es va despatxar als mitjans de comunicació en un parell de dies i la Conselleria de Justícia va qualificar als seus autors d'antisistema, sense entrar a fons en la qüestió plantejada (tortures, suïcidis i absència d'objectius de l'actual política penitenciària). Quan el 30 d'abril es produeix l'anomenat "motí de Quatre Camins" ens vam pensar que els presos eren com els víkings, disposats a assaltar les nostres vides amb una barra de ferro i un ganivet esmolat a les mans. La realitat estava escrita feia mesos i ningú l'havia volgut mirar.

De presos n'hi ha molts, més de 8.000; de presons, diuen que poques i en "condicions no massa adequades", segons paraules de l'Honorable Conseller Josep M. Vallès. L'enduriment de les penes d'"mpresonament va dirigit a allò que el delegat de Govern a Madrid, el Sr. Ansuategui, va definir com a "limpieza de calles". A les presons, bàsicament, hi ha els de sempre segons l'informe de l'OSPDH: "El 80% dels presos són homes menors de 40 anys, un 50% són consumidors o addictes a les drogues o l'alcohol. Un 30% són seropositius i aproximadament la meitat pateix hepatitis B o C", per últim el 25% son estrangers. Catalunya té transferides les competències sobre les presons sense que en cap cas s'hagi plantejat la necessitat de repensar el model penitenciari més enllà d'obvietats: com més presos, més presons. La cultura punitiva del càstig s'incrementa amb noves mines de persones i lleis molts reglamentistes: els menors, els automobilistes, els okupes. Així, com a paradigma de la nova cultura penal, trobem les penes multa (amb diners no entres; sense, les presons catalanes són sempre obertes).

El programa 30 minuts de TV3 del 30 d'octubre entrà a la presó Model i ens mostrà part de la realitat que ningú al carrer vol escoltar. El presos a les presons no fan res en el sentit més literal de la paraula. No hi ha, en una presó massificada com la Model, cap estímul que permeti pensar en una futura reinserció, ni cap diferència amb una granja de porcs, per l'amuntegament. No es va donar cap dada sobre assistència de presos a cursos o activitats dins de la presó, no es va entrar a les cel·les de càstig/aillament, ni es van comentar les condicions sanitàries de les persones malaltes (VIH, hepatitis, malalties mentals, etc.). L'actual política penal-penitenciària ha estat consensuada i votada pels partits a Madrid. Creure que els problemas de massificació de la Model i altres presons catalanes és un problema d'anteriors governs o és culpa d'uns presos que creixen com els bolets és mentida.

Vulguem o no, l'actual política punitivorepressiva de l'Estat espanyol i del Tripartit es basa en l'aplicació d'un terror difós sobre determinats grups socials, que multiplica la seva eficiència moralitzant a la resta de la societat amb uns mitjans de comunicació amplificadors tant del delicte com de la pena associada. L'associació d'imatges de violència a minories ètniques (àrabs/terroristes, romanesos/lladres, nigerianes/prostitutes), de protestes veïnals amb moviments antisistema o, en definitiva, fer creure que les empreses tanquen i es deslocalitzen perquè treballem poc i guanyem molt, és mentida. L'actual política es va pactar i consensuar a Madrid. Les reformes del Codi Penal a cop de Telenotícies és la nova forma de governar d'aquests polítics.

Dins d'aquest panorama, que les presons catalanes estiguin plenes de gent jove, malalta i sense perspectives, que a les presons catalanes es torturi o es practiquin polítiques de dispersió penitenciària (trasllat de presos lluny de la seva família i entorn) o es limiti l'ús de mesures higièniques per al consum de drogues (programa d'intercanvi de xeringues), ens sembla un mal menor.

El Mossos d'Esquadra tirotejaven un "moro" de Santa Coloma per un suposat tràfic de drogues, van inaugurar la comissaria de la Mina amb un gitano mort per causes "naturals", els funcionaris de presons han estat denunciats per tràfic de drogues (dins dels "talegos") i per tortura a molts presos ara i fa molts anys, la sinistralitat laboral es de les més altes del món occidental... "Miri, no m'expliqui més, avui soparé amb un conseller i un jutge, hi ha molts calés en joc, a tots llocs es fan coses malament, vol que parli del seu cas? Segur que no entra..."

Centre de Documentació Arran

...i altres que no els deixen

La selecció catalana d'hoquei és vetada per la FIRS, la Federación Española de Patinaje i ... el govern espanyol!

Aplec contra una línia d'alta tensió

A Arles (Vallespir), els dies 27 i 28 de novembre el Col·lectiu d'Associacions No a la Molt Alta Tensió (THT) va organitzar un aplec d'àmbit europeu contra el projecte d'autopista elèctrica que transportarà energia de les centrals nuclears franceses a la xarxa espanyola. Hi assistiren representants de França, Itàlia, Bèlgica i Anglaterra. A part de l'encontre, el col·lectiu organitzà activitats lúdiques de tota mena: castellers, exposició de fotos, cursa de bicicletes i mercat de productes locals.

Unes 500 persones "tanquen" la Delegació del Govern

En protesta contra la llei d'estrangeria i per demanar la regularització sense condicions, mig miler de persones van rodejar la Delegació del Govern en una cadena humana el dia 27 de novembre. Amb més de 200 torxes i crits de "Papers per a tothom" van deixar constància de la lluita contra les lleis d'estrangeria tant dels governs del PP com del PSOE.
En acabar van marxar en manifestació fins a la plaça de Colom on es va desconvocar l'acte.

A Sants, les vies del tren passen a cel oberti dividieixen el nostre barri. L'ajuntament en lloc de soterrarles, vol construiur un calaix, un veritable mur de ciment que encara degradara més el lamentable estat actual.
A Sants, l'ajuntament i la RENFE volen fer una macroestació duplicant la superficie actual i especular amb la seva perifèria amb la construcció de més pisos. Aquest situació afectarà el pracri estat del comerç de la zona i malmetra habitatges totalment consolidats.

a Sants, **NO AL CALAIX DE LA VERGONYA I NO AL PLA DE L'ESTACIÓ**

Dono suport a la Plataforma per el soterrament de les vies i contra el pla de l'estació.

Nom_______________
Cognom_______________
DNI_______________
E mail_______________
Signatura:

Llocs de recollida:
Centre Social de Sants (Olzinelles 30, Arran (Premia 20), La lluna en un cove(Vallespir 16), Video Club Pim Pam Films (Valladolid 25), Casal independenista Jaume Compte (Premia 31), Casal Jaume Aiguader (Olzinelles 118).

L'ENTREVISTA

DANI, DETINGUT I TORTURAT A LA COMISSARIA DE CREU COBERTA

"Primer em van pegar, i després em van preguntar qui era"

El Dani té 23, però n'aparenta menys, i tot i la seva complexió fràgil se li endevina una gran fortalesa, i la veritat és que la de tenir per passar el que va passar i després explicar-ho. Jo mai havia entrevistat a una persona sotmesa a tortures, i espero no haver-ho de fer mai més, primer perquè m'agradaria que aquestes coses no es tornessin a repetir, i segon perquè noto que aquesta no és una entrevista normal, no puc evitar que una gran indignació es vagi coent dins meu. GUILLEM SÀNCHEZ

- Per començar, com va ser la teva detenció?
Va ser a la cantonada de Sant Roc amb Vilardell, cap a la una de la matinada (del dia que van llançar els còctels molotov a la comissaria), s'atura un cotxe patrulla i els policies baixen amb la pistola a la mà, em tiren a terra, em posen el genoll a l'esquena i i m'esposen. Un cop al cotxe em porten a la comissaria de Creucoberta. Allà m'esperen 8 o 10 antiavalots, entre crits i insults em porten a una habitació i em comencen a pegar. No sé quan dura la pallissa, però a mi em sembla que no s'acabarà mai, és una pluja de patades i cops de puny, un dels policies és especialment violent, i vàries vegades m'aixeca i em tira contra el terra amb força. Finalment entren dos altres polices de paisà, em canvien d'habitació i comença el primer interrogatori; em diuen que confii en ells, que si els explico coses em podran salvar, m'ofereixen tabac a canvi d'informació i coses així. Com no sé que dir-los em tornen a deixar sol, llavors entra l'antiavalot més violent i em pega una bufetada a l'orella, el cop em reventa el tímpan, i a partir d'ara em costarà molt sentir tot el que m'aniran dient. Tornen els policies de paisà i em tornen a "salvar", però com que segueixo sense "parlar" torna repetir-se l'escena: em deixen sol, entra l'antiavalot i em pega una patada al pit que em deixa sense respiració.

- I com sabien que eres tu a qui buscaven?
No sabien res, a mi no em demanen el DNI fins després de la pallissa, abans es limiten a mirar-me la cara avia'm si em coneixien "de vista". Em detenen simplement per ser allà en aquell moment i portar una dessuadora negra. Bé, també caminava una mica de pressa, però es que perdia l'autobús.

- I no et diuen perquè t'han detingut?
Criden alguna cosa sobre els còctels molotov, però quan jo demano que vull veure un advocat em diuen que no estic detingut, que perquè vull l'advocat, que si és que potser he fet alguna cosa. A mi em fa mal tot el cos i demano anar al metge, tot i que primer s'hi neguen després accedeixen.

- I no tens cap descans?
Durant 24 hores no puc dormir ni menjar res, només a la nit del dilluns em donaràn un suc. Quan ja em porten a Aiguablava (comissaria de Nou Barris) tornen els interrogatoris.

- I també els cops?
No, ja no em tornaran a pegar més, però em tenen més de 15 hores en una sala d'interrogatoris, i allà m'amenacen continuament: que si me portaran a Madrid (a l'Audiència Nacional), que si detindran la meva nòvia, la meva germana, el meu cap a la feina. El pitjor és quan m'ensenyen el paper conforme m'acusen de terrorisme. Llavors és quan ho veig pitjor, ja m'imagino camí a Madrid i després a la presó.

- I en quina situació es fan els interrogatoris?
En una sala de 2 per 2 metres, d'uns tres metres d'alt, només hi ha una cadira i jo m'haig d'asseure al terra, que està molt fred, d'aquesta manera el policia sempre queda per sobre meu. Hi ha una mena d'extractor de fums que fa un soroll constant i molt desagradable, la llum està molt forta. Només hi ha una porta metàlica que sols es pot obrir des de fora, quan la tanquen hi ha una insonorització total, però de tan en tan la deixen una mica oberta i puc sentir els cops i crits de les altres sales d'interrogatori; així quan un dels altres detinguts (van ser tres en total) li agafa un atac d'ansietat, llavors venen corrents i la obren.

- I finalment arriba la declaració.
Sí, al dilluns a la tarda em treuen l'acusació de terrorisme i la incomunicació, i em permeten declarar davant el meu advocat. Les tres hores abans estem "preparant" la declaració, ja que volen assegurar-se que diré el que ells volen, però quan arribo a la sala se m'encen una llumeta i recordo que tinc el dret a no declarar, així que no ho faig.

- I això provoca represàlies?
Home, es van enfadar molt. Un cop a la cel·la ve el cap de la Brigada d'Informació, que es fa dir Jordi, i em diu que l'he defraudat molt, que l'he fallat i que no ho oblidarà. En aquell moment m'espanto molt.

- I tornen els interrogatoris?
No exactament, ara el que intenten és convertir-me en delator, m'ofereixen posar-me en nòmina, arxivar el cas i donar-me impunitat; també em citen en un restaurant per al cap d'una setmana.

- I has notat seqüeles de tot això?
Ara ja estic millor, però les dues primeres setmanes em costava dormir i no suportava estar sol, estava molt nerviós i m'enfadava amb molta facilitat. Tampoc ajudava gaire el fet que la policia em truqués o que fessin guàrdies a la porta de casa, tot això feia augmentar molt la meva por. També hi ha el tema del tímpan, tot i que he recuperat molt la oïda, encara haig d'anar al metge per saber si ho faré totalment.

Tira d'enganxines politicosocials.
Aquest mes, radios lliures.

Adreces — **Can Vies** c/Jocs Florals 42, **CS de Sants** c/Olzinelles 30, **Casal Independentista** Jaume Compte c/Premià 31, **Espai Obert** c/Blasco de Garay 2, **AC Arran** c/Premià 20

Activitats

Divendres 3 de desembre
Massa critica, *pl. Països Catalans*, vine amb la bici

Jornades contra la precarietat
Organitza: Xarxa contra el tancament d'empreses

Dijous 2
Jornada d'accions descentralitzades

Dijous 9
18h Processó Laica de Don Tancament i Doña Precarietat, a les a la *plaça Universitat*

Divendres 10 i dissabte 11
Jornades contra la precarietat a *les Cotxeres de Sants*

Diumenge 12
17h Concentració de clausura de les Jornades, a la *plaça Sant Jaume*

Dijous 16
20h. Presentació de la nova Burxa, a *l'AC Arran*